

ادراک تجربه زیسته والدین دارای فرزندان مقطع تحصیلی دبستان از مسائل تربیتی فرزندانشان در دوران کرونا و تدوین و اعتبار سنجی بسته آموزشی مبتنی بر آن

سوده امیرخانی دهکردی: دانشجوی دکتری، گروه مشاوره، واحد یزد، دانشگاه آزاد اسلامی، یزد، ایران
 ID سید حمید آتشی پور: دانشیار، گروه روانشناسی، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران (✉ نویسنده مسئول) hamidatashpour@gmail.com
 محمدحسین فلاح: دانشیار، گروه مشاوره، واحد یزد، دانشگاه آزاد اسلامی، یزد، ایران

چکیده

کلیدواژه‌ها

بسته آموزشی،
 اعتبارسنجی،
 مسائل تربیتی،
 دوران کرونا

زمینه و هدف: انجام پژوهش‌های کیفی که بر اساس تجربه زیسته والدین می‌تواند به تعدیل نگاه تربیتی کودکان کمک در شرایط بحرانی ویروسی مانند کرونا کمک کند؛ لذا هدف پژوهش حاضر ادراک تجربه زیسته والدین دارای فرزندان مقطع تحصیلی دبستان از تربیتی فرزندانشان در دوران کرونا و تدوین و اعتبارسنجی بسته آموزشی مبتنی بر آن بود.

روش کار: پژوهش حاضر کیفی از نوع پدیدارشناسی بود. مشارکت‌کنندگان در این پژوهش شامل کلیه مادران دارای دانش‌آموزان دوره ابتدایی در دوران کرونا شهر یزد (سال ۱۴۰۱-۱۴۰۰) که روش آموزش مجازی کلاس درس را تجربه کرده‌اند، تشکیل می‌داد. در این پژوهش پس از پایان یافتن مصاحبه با اشباع داده‌ها و برای اطمینان با احتساب یک مورد بیشتر، ۱۰ شرکت‌کننده در مصاحبه حضور داشتند که همه آنها زن بودند و به عنوان مادران حداقل یک کودک زیر ۱۵ سال شناسایی شدند. اعتبارسنجی تخصصی بسته آموزشی مبتنی بر ادراک تجربه زیسته والدین از مسائل تربیتی فرزندانشان در دوران کرونا شامل ۷ متخصص حوزه تعلیم و تربیت آموزشی و تربیتی و کارشناس آموزش مجازی که در زمینه پژوهش کیفی تجربه داشتند قرار گرفت.

یافته‌ها: مضامین به دست آمده بر اساس مصاحبه‌های میدانی تجربه زیسته والدین از مسائل تربیتی عبارتند از: همدلی و مدیریت شرایط نامطلوب، احساس غرق شدن (فرسودگی) والدین، انجام فعالیت‌های گروهی، پایبندی به مقررات نظم و انضباط کلاسی، عدم توجه به ویژگی‌های شناختی دانش‌آموزان، گفتگوی عاری از خشونت، تفریح و شادی از فعالیت‌های روزانه و ایجاد تعادل بین مشکلات کاری والدین و نیازهای یادگیرنده (فرزندان).

نتیجه‌گیری: به طور کلی می‌توان بیان کرد که تقویت آگاهی عمومی نسبت به مزایای کاربرد فعالیت‌های فضای مجازی و عواقب و همچنین اثرات عوامل مخرب فعالیت‌های آموزش از طریق فضای مجازی و تقویت مشارکت عمومی در زمینه‌های آموزش رسانه‌ای می‌تواند اثرات زیانبار ناشی از بحران‌های ویروسی را کاهش دهد.

تعارض منافع: گزارش نشده است.

منبع حمایت‌کننده: حامی مالی ندارد.

شیوه استناد به این مقاله:

Amirkhani Dehkordi S, Atashpour SH, Fallah MH. Perception of the Lived Experience of Parents with Primary School Children Regarding Their Children's Educational Issues During the Corona Era and the Compilation and Validation of an Educational Package Based on It. Razi J Med Sci. 2025(15 Jun);32.65.

Copyright: ©2024 The Author(s); Published by Iran University of Medical Sciences. This is an open-access article distributed under the terms of the CC BY-NC-SA 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/deed.en>).

*انتشار این مقاله به صورت دسترسی آزاد مطابق با CC BY-NC-SA 4.0 صورت گرفته است.

Perception of the Lived Experience of Parents with Primary School Children Regarding Their Children's Educational Issues During the Corona Era and the Compilation and Validation of an Educational Package Based on It

SooDe Amirkhani Dehkordi: PhD student Department of Counseling, Yazd Branch, Islamic Azad University, Yazd, Iran

Seyyed Hamid Atashpour: Associate Professor Department of Psychology, Isfahan(Khorasgan) Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran (* Corresponding Author) hamidatashpour@gmail.com

Mohammad Hossein Fallah: Associate Professor Department of Counseling, Yazd Branch, Islamic Azad University, Yazd, Iran

Abstract

Background & Aims: Conducting qualitative research based on parents' lived experiences can help modify the educational approach towards children during critical viral crises such as the coronavirus pandemic. Therefore, the aim of the present study was to understand the lived experiences of parents with elementary school children regarding their children's upbringing during the COVID-19 pandemic, and to develop and validate an educational package based on it. Social networks and virtual space can significantly assist children in learning, gaining literacy, doing homework, creating motivation, and joining global scientific networks. However, this is not the whole story. Just as the internet can be liberating and enhance efficiency, it also has a high and swift capacity for causing harm. The findings of the research indicate that there is a direct relationship between how parents use social networks and how their children use them, especially in the first, second, and third grades of elementary school, since the children themselves have not yet entered the virtual space independently. Observational learning theory considers an individual's behavior to be the result of observing others' behavior, paying special attention to the role of parents as the child's first models. The cognitive perspective, which views any behavior as the result of interpreting information that the individual receives from the external environment, believes that a child learns to assign meaning to life events for the first time within the family environment and from parents. Consequently, by utilizing these factors in designing an educational package based on the parents' lived experiences of their children's educational issues, it is possible to prevent many behavioral abnormalities of students during the COVID-19 conditions and create the groundwork for directing the energy of parents and their children towards their flourishing. On the other hand, a critical review of conducted research showed that most studies concerning educational problems, academic performance, etc., have addressed the perspectives of teachers and students, and there is scarce research that has scientifically and practically examined the understanding of parents' lived experiences on this matter. Furthermore, a review of research conducted within the country regarding an educational package based on parents' lived experiences of their children's educational issues confirms the lack of comprehensive and extensive applied studies in this field. Therefore, investigating this topic will be important. However, relying on foreign studies in this area will not be very useful; rather, there is a fundamental need for regional and national investigations.

Methods: The present study was a qualitative phenomenological type. The participants in this research included all mothers with elementary school students during the corona era of Yazd city (year 1401-1400) who experienced the virtual

Keywords

Educational Package,
Validation,
Educational Issues,
Corona Era

Received: 01/03/2025

Published: 15/06/2025

classroom teaching method. In this research, after the end of the interview with data saturation and to be sure, including one more case, 10 participants were present in the interview, all of them were women and were identified as mothers of at least one child under 15 years of age. The specialized validation of the educational package based on the perception of parents' lived experience of their children's educational issues during the Corona era included 7 experts in the field of education and training and virtual education experts who had experience in the field of qualitative research.

Results: The themes obtained based on the field interviews of the parents' lived experience of educational issues are: empathy and management of adverse conditions, feelings of drowning (exhaustion) of parents, performing group activities, adhering to the rules of classroom discipline, not paying attention to students' cognitive characteristics, non-violent conversation, fun and happiness from daily activities and creating a balance between parents' work problems and learner's (children's) needs.

Conclusion: In general, it can be said that strengthening public awareness of the benefits of using virtual space activities and the consequences as well as the effects of destructive factors of education activities through virtual space and strengthening public participation in the fields of media education. It can reduce the harmful effects of viral crises. Furthermore, in the virtual space, there are scarce opportunities for forming teams and delegating learning activities, especially for doing homework and advancing projects. Under circumstances where, due to the state of emergency, students are prohibited from being physically together, their enthusiasm for collaborating on academic activities with their classmates remotely is greater than at other times. However, students miss out on learning and playing with their peers, which can itself lead to a decline in learning social skills. Given the limitation of human interactions, face-to-face communication is not possible, and interpersonal relationships are reduced. In a way, students' teamwork and the emotional relationships between students and teachers have also deteriorated, as the transmission of feeling and energy in education has diminished. The suspension of interactions, the quality of learning, and insufficient motivation are issues that have created physical and psychological consequences for children. Additionally, evidence from parents' lived experiences of parenting issues showed that due to families' lack of preparedness for virtual education, unconventional parental behaviors towards students have increased. Indeed, some interviewees stated that arguments and punishment of children occurred within the family, and some families became frustrated with their children's academic decline. Therefore, the results of the present study are consistent with the results of studies such as Chung et al. (2020) and Spinelli et al. (2020), which showed that the impact of quarantine on children's behavioral and emotional problems, as reported by parents, led to increased stress for both parents and children. Parents reported more problems, which resulted in harsher parental treatment of children at home.

Conflicts of interest: None

Funding: None

Cite this article as:

Amirkhani Dehkordi S, Atashpour SH, Fallah MH. Perception of the Lived Experience of Parents with Primary School Children Regarding Their Children's Educational Issues During the Corona Era and the Compilation and Validation of an Educational Package Based on It. Razi J Med Sci. 2025(15 Jun);32.65.

Copyright: ©2024 The Author(s); Published by Iran University of Medical Sciences. This is an open-access article distributed under the terms of the CC BY-NC-SA 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/deed.en>).

***This work is published under CC BY-NC-SA 4.0 licence.**

مقدمه

در دسامبر ۲۰۱۹، نوع جدیدی از کرونا ویروس با همه‌گیری در انسان شناسایی شد (۱). سرعت انتقال این بیماری و مرگ و میر ناشی از آن، منجر به هراس مردم از ابتلا به این بیماری شد (۲). همه‌گیری ویروس کرونا جامعه‌ی ایران را از جنبه‌های گوناگون اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و سیاسی تحت تاثیر قرار داده و حوزه‌های مختلف جامعه را دگرگون کرد (۳). در این راستا در اکثر کشورها آموزش حضوری در مدارس و دانشگاه‌ها تعطیل اعلام شد و امر تدریس با وضعیتی جدید روبرو شد به طوری که امکان ادامه تحصیل فقط با استفاده از ابزارهای ارتباطی از راه دور و معلمان مجبور به رو آوردن به تدریس آنلاین و تغییر سبک‌های تدریس خود متناسب با این فضا شدند (۴). از سویی، در سنین پایین اولین بار فرزندان از طریق خانواده‌هایشان با شبکه‌های اجتماعی موبایل بنیان آشنا می‌شوند. فرزندان به دلیل نوجویی، نوگرایی، هیجان جویی و هیجان طلبی، خود نمایی، مدگرایی و مانند آن، متوجه شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی می‌گردند (۵).

گشت و گذار در شبکه‌های اجتماعی علاوه بر تجربه شگفت‌آوری که برای کودکان به ارمغان آورده، سرشار از معضلات و آسیب‌هایی است که والدین و مربیان به علت عدم آگاهی از این خطرها و برای نشان دادن علاقه و محبت خود به فرزندانشان با فراهم آوردن بستر مناسب، باعث مواجهه کودکان با مطالب نامناسب در این شبکه‌ها شدند. با این که انتقال اطلاعات و دانش در شبکه‌های اجتماعی امری مطلوب محسوب می‌شود اما نباید از تاثیرات سویی که بر اثر عدم فرهنگ سازی مناسب بر روان و رشد تربیتی کودکان می‌گذارد را غفلت کرد (۶). شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی می‌تواند به کودکان در علم آموزی، سوادآموزی، انجام تکالیف، ایجاد انگیزه و وارد شدن در شبکه‌های علمی جهانی کمک شایانی کند اما این همه داستان نیست، اینترنت همان طور که می‌تواند آزادبخش و بالابرنده کارایی باشد، توانایی بالا و تندی در آسیب رساندن دارد (۷). یافته‌های پژوهش حاکی از این است که بین نحوه کاربری والدین از شبکه‌های اجتماعی و کاربری کودکانشان رابطه مستقیمی وجود دارد مخصوصاً در

پایه‌های اول، دوم و سوم ابتدایی چون هنوز خودشان وارد فضای مجازی نشده‌اند (۸). نظریه یادگیری مشاهده‌ای رفتار فرد را حاصل مشاهده رفتار دیگران می‌داند، به نقش والدین به عنوان اولین الگوهای کودک توجهی خاص دارد. دیدگاه شناختی هم که هرگونه رفتار را نتیجه تعبیر و تفسیر اطلاعاتی می‌داند که فرد از محیط خارج دریافت می‌کند، معتقد است که معنی دادن به وقایع زندگی را اولین بار، کودک در محیط خانواده و از والدین می‌آموزد (۹). به دلیل این اهمیت و نقشی که والدین در این دوره تحصیلی در رشد تربیتی و آموزشی دانش‌آموزان بر عهده دارند تا دوره‌های تحصیلی آینده شکل بگیرد، لازم است کارکردهای مهم این دوره از نگاه فعالیت آموزشی و تربیتی شناخته شود تا جایگاه فعالیت والدین مجال بررسی پیدا کند (۱۰). محققان وابستگی دانش‌آموزان به فضای مجازی در سال‌های اخیر را یکی از چالش‌های اصلی والدین و مدارس بر شمرده است که این امر در حال حاضر با توجه به مجازی شدن کلاس‌ها و استفاده بیشتر دانش‌آموزان از اینترنت به مشکلی فراگیرتر تبدیل شده و شواهد پژوهشی نشان می‌دهد یکی از چالش‌های آموزش مجازی در دوران کرونا عدم همکاری مناسب والدین و بی‌انگیزگی دانش‌آموزان می‌باشد (۱۱). انجام پژوهش‌های کیفی که بر اساس تجربه زیسته والدین می‌تولند به تعدیل نگاه تربیتی کودکان کمک کند. تجربه زیسته بر تجربه درونی افراد تأکید می‌کند (۱۲). به نظر می‌رسد کشف ادراک تجربه زیسته والدین در ارتباط با ویژگی‌ها، رفتارها، تعامل‌ها واکنش‌های بین خود دانش‌آموزان، خانواده، آموزش مجازی، معلمان و مدرسه موجب شناسایی عوامل بالقوه مثبت می‌شود (۱۳). در نتیجه، با به کارگیری این عوامل در طراحی بسته آموزشی مبتنی بر ادراک تجربه زیسته والدین از مسائل تربیتی فرزندان، می‌توان از بسیاری ناهنجاری‌های رفتاری دانش‌آموزان در شرایط کرونا جلوگیری و زمینه را فراهم کرد تا انرژی والدین و فرزندانشان در جهت بالندگی آنان هدایت شود. از سوی دیگر، مروری نقادانه بر پژوهش‌های انجام شده نشان داد که در اکثر تحقیقات در خصوص مشکلات تربیتی، عملکرد تحصیلی و ... از دیدگاه معلمان و دانش‌آموزان پرداخته

شده و کمتر پژوهشی است که به صورت علمی و کاربردی، به بررسی فهم تجربه زیسته والدین از این موضوع پرداخته باشد. همچنین مروری بر تحقیقات صورت گرفته در داخل کشور، درباره بسته آموزشی مبتنی بر ادراک تجربه زیسته والدین از مسائل تربیتی فرزندان مؤید نبود مطالعات جامع و گسترده کاربردی در این زمینه است، بنابراین بررسی این موضوع حائز اهمیت خواهد بود؛ اما در این زمینه تکیه بر پژوهش‌های خارجی چندان مفید نخواهد بود، بلکه به بررسی‌های منطقه‌ای و کشوری نیاز اساسی وجود دارد. لذا، هدف اصلی این پژوهش، فهم پدیدارشناسانه ادراک تجربه زیسته والدین دارای فرزندان مقطع تحصیلی دبستان از مسائل تربیتی فرزندانشان در دوران کرونا و تدوین و اعتبار سنجی بسته آموزشی مبتنی بر آن است. بر این اساس سؤال اصلی پژوهش به این صورت مطرح خواهد شد: «تجربه شخصی زیسته والدین دارای فرزندان مقطع تحصیلی دبستان از مسائل تربیتی فرزندانشان در طول زمان دوران کرونا چیست؟ اعتبار محتوایی تخصصی (مبتنی بر نظر متخصصان) بسته آموزشی مبتنی با تجربه زیسته والدین دارای فرزندان مقطع ابتدایی از مسائل آموزشی و تربیتی فرزندانشان در دوران کرونا چگونه است؟»

روش کار

پژوهش حاضر کیفی از نوع پدیدارشناسی است و به تدوین بسته آموزشی متناسب با یافته‌های پژوهش می‌انجامد. این مقله زیر نظر کمیته اخلاق دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد و با کد اخلاقی به شناسه IR.IAU.YAZD.REC.1401.007 انجام گرفته است. مشارکت‌کنندگان در این پژوهش شامل کلیه مادران دارای دانش‌آموزان دوره ابتدایی در دوران کرونا شهر یزد (سال ۱۴۰۱-۱۴۰۰) که روش آموزش مجازی کلاس درس را تجربه کرده‌اند، تشکیل می‌داد. نتیجه این پژوهش به آنان قبل تعمیم است که طی دوران کرونا با چالش‌های آموزش آنلاین و از راه دور مواجه بودند. به منظور تعیین حجم نمونه والدین دارای دانش‌آموزان دوره ابتدایی در دوران کرونا شهر یزد، در

این مرحله از بین جامعه مورد مطالعه از رویکرد هدفمند ملاک محور و معیار اشباع نظری استفاده شد. که این روش نمونه‌گیری حاکی از انتخاب محل‌ها یا افرادی بود که پژوهشگر می‌تواند به راحتی به آنها دست پیدا کرده، به آسانی داده‌ها را جمع آوری نماید و تعداد افراد مصاحبه شونده به اشباع نظری سوال‌های پژوهش بستگی دارد. اشباع نظری زمانی اتفاق خواهد افتاد که پژوهشگر به این نتیجه برسد که در مرحله‌ای از کار به پاسخ‌ها و مفاهیم مشابه دست یافته است. در این پژوهش پس از پایان یافتن مصاحبه با اشباع داده‌ها و برای اطمینان با احتساب یک مورد بیشتر، ۱۰ شرکت‌کننده در مصاحبه حضور داشتند که همه آنها زن بودند و به عنوان مادران حداقل یک کودک زیر ۱۵ سال شناسایی شدند (دانش‌آموزان دوره ابتدایی در دوران کرونا) و حاضر به مصاحبه و در اختیار قرار دادن تجربیات خود بوده، انتخاب و به روش مصاحبه اطلاعات گردآوری شد. بنابراین، انتخاب مشارکت‌کنندگان در این مطالعه، با استفاده از روش نمونه‌گیری غیراحتمالی نظری و هدفمند و داوطلب با حداکثر تنوع انجام گرفت. تعداد نمونه‌های مورد نیاز برای انجام مصاحبه بستگی به هدف مطالعه دارد.

معیارهای ورود به مصاحبه مشارکت‌کنندگان شامل موارد زیر بود: نمونه پژوهش والدین دارای فرزندان مقطع ابتدایی در دوران کرونا؛ سن حداقل ۳۰ و حداکثر ۴۵ سال؛ توانایی فهم استفاده از شبکه‌های اجتماعی مجازی و تمایل به مشارکت و در اختیار گذاشتن تجارب خود و علاقه‌مندی به فهم ماهیت و معنای تجربه خویش در مصاحبه.

برای بررسی محتوای مصاحبه‌های صورت گرفته با والدین دانش‌آموزان دبستانی (ابتدایی دوره اول و دوم) شهر یزد از روش تحلیل داده‌های پدیدارشناسی با روش هفت مرحله‌ای پدیدارشناسی توصیفی کلایزی استفاده شد. بر این اساس، در این پژوهش ابتدا متن رونویسی شده هر مصاحبه چندین بار خوانده شد تا مفهومی از کل متن فهمیده شود. در مرحله دوم، عبارات و جملات مهم مرتبط با تجربه والدین از پدیده مورد نظر، یعنی مسائل آموزشی و تربیتی فرزندانشان

در دوران کرونا، از متون رونویسی شده استخراج شد. در مرحله سوم، فرموله کردن معانی انجام شد که طی آن مفهوم عبارات مهم توضیح داده شد. در مرحله چهارم، همه معانی فرموله شده در مقوله هایی که ساختار منحصربه فردی از خوشه های مضمونند گروه بندی شدند. در مرحله پنجم، خوشه های مضمون با هم ادغام شدند تا سازه های مضمون مجزا را تشکیل بدهند. با ادغام همه مضمون های این مطالعه در همدیگر، ساختار کلی پدیده مورد نظر استخراج شد. در مرحله ششم، تقلیل یافته ها انجام گردید که به واسطه آن توصیفات زائد، نامناسب و اغراق آمیز از کل بخش زوده شد. درنهایت، اعتباریابی نتایج انجام گردید. برای این منظور ابتدا با گردآوری داده های کیفی به شناسایی آثار متعدد پدیده مورد نظر پرداخته شده و پس از تجزیه و تحلیل داده ها در مرحله بعد بسته آموزشی مناسب با این پدیده تهیه و تدوین می شود.

در این پژوهش در جهت بررسی تجارب والدین در مسائل تربیتی در پایه ابتدایی در دوران کرونا شیوه جمع آوری داده ها از نوع مصاحبه نیمه ساختاریافته بود که با استفاده از «راهنمای مصاحبه» صورت گرفت؛ یعنی سؤالات و موضوعات مکتوب که باید در یک توالی خاص دنبال شوند اما در صورت طرح مضامین جالب در خلال مصاحبه نیز دست محقق برای پرسیدن سؤالات پیش بینی نشده باز است. در مصاحبه نیمه ساختاریافته، شرکت کنندگان می توانند بر تجربه های خود درباره موضوع دلخواه بحث نمایند. در این پژوهش مصاحبه با طرح ۲ سوال کلی که ساختار اصلی مصاحبه را تشکیل می دادند عبارت بودند از: «تجربه خودتان را در مورد مشکلات و موانع آموزشی و تربیتی فرزندان در پایه ابتدایی در هنگام تعطیلی مدارس در دوران کرونا را بیان نمایید ...». و «تجربه شخصی شما از چالش های آموزش مجازی و اثرات آن بر دانش آموز در پایه ابتدایی در دوران کرونا چه است؟». به تناسب پاسخ های پاسخ گویان، در صورت لزوم، برای توضیح بیشتر مشارکت کنندگان از ادراک خود، سؤال های تکمیلی پرسیده شد. این مصاحبه ها با سؤالات انتها باز

(بازپاسخ) شروع و بر اساس صحبت های مشارکت کنندگان هدفمند می شود.

در این پژوهش با توجه به جامعه آماری مورد بررسی، غالب مصاحبه های انجام شده با شرکت کنندگان در جاهایی که شرکت کننده احساس راحتی داشت، جایی که بتوان مکانی آرام و به دور از سر و صدا یافت، انجام پذیرفت. در خصوص زمان، هر مصاحبه به طور متوسط بین ۳۵ دقیقه تا یک ساعت به طول انجامید. در این پژوهش با اجازه از طرف شرکت کننده و در صورت راحت بودن نسبت به ضبط صدا از این ابزار استفاده شد و فقط پرسش اولیه پرسیده و شرکت کننده همی اطلاعات مورد نیاز پژوهشگر را بیان می کرد و سخنان آنها با تمام جزئیات حتی به صورت عامیانه یادداشت برداری شد. سؤالات در این مصاحبه در رابطه با تجارب، احساسات و عقاید مشارکت کنندگان در تحقیق در رابطه با موضوع مورد مطالعه «ادراک تجربه زیسته والدین از مسائل تربیتی فرزندانشان در دوران کرونا» بود.

از روش پایایی بازآزمون برای محاسبه پایایی مصاحبه های انجام گرفته، استفاده شد. برای محاسبه پایایی بازآزمون از میان مصاحبه های انجام گرفته چند مصاحبه به عنوان نمونه انتخاب شده و هر کدام از آنها در یک فاصله زمانی کوتاه و مشخص دو بار کدگذاری می گردند. سپس کدهای مشخص شده در دو فاصله زمانی برای هر کدام از مصاحبه ها با هم مقایسه شد. روش بازآزمایی برای ارزیابی ثبات کدگذاری پژوهشگر به کار رفت ولی با این اشکال روبرو است که نتایج حاصله از آزمون مجدد می تواند تحت تاثیر تمرین (تجربه) و حافظه کدگذار قرار گرفته و بنابراین منجر به تغییر در قابلیت اعتماد کدگذاری گردد. در هر کدام از مصاحبه ها، کدهایی که در دو فاصله زمانی با هم مشابه هستند با عنوان «توافق» و کدهای غیرمشابه با عنوان «عدم توافق» مشخص شد.

اعتبارسنجی تخصصی بسته آموزشی مبتنی بر ادراک تجربه زیسته والدین از مسائل تربیتی فرزندانشان در دوران کرونا شامل ۷ متخصص حوزه تعلیم و تربیت آموزشی و تربیتی و کارشناس آموزش

جدول ۱- خلاصه‌ای از پروتکل بسته آموزش مسائل تربیتی مبتنی بر ادراک تجربه زیسته والدین دانش‌آموزان دبستانی در دوران کرونا

جلسه	هدف	محتوای هر جلسه
اول	معرفی و آشنایی / آموزش همدلی	ایجاد جو مثبت جهت تشویق اعضا بمنظور شرکت در جلسات، بیان اهداف پژوهشی، چگونگی روند پژوهش، تعداد جلسات و قوانین و مقررات گروه آموزشی
دوم	شناخت ذهن	ذهن آگاهی و افزایش ظرفیت خودمشاهده گری، توانایی آگاهی از تجربه ذهن در لحظه، استعاره سخت افزار و نرم افزار
سوم	۱. مساله "کنترل" است!	تمرکز بر پاسخ های رفتاری خود بعنوان مشکل، قانون "پذیرش"
چهارم	۲. ارزشهای زندگی	تفاوت "تحمل" و "پذیرش"، شناسایی و تصریح ارزشها
پنجم	۳. بررسی ارزش ها و موانع	بررسی اثر زندگی مبتنی بر ارزشها در والدین بر ارتباط آنها با کودکان، ارایه استعاره برای انتقال مفاهیم ذهن و ارزش ها به کودکان
ششم	۴. مدل گفتگوی عاری از خشونت	قدرت ذهن آگاهی، رابطه والد-فرزند
هفتم	۵. تعامل بازی محور با کودک	توانایی برنامه ریزی، سبک والدگری
هشتم	۶. جمع بندی جلسات	مرور پیشرفت و توان افزایشی، تعمیم آموخته‌ها به مسائل زندگی

مجازی که در زمینه پژوهش کیفی تجربه داشتند قرار گرفت. مبنای انتخاب حجم نمونه کسب توافق ۸/۰ (چهار پنجم) بود.

از آنجا که بسته آموزش مسائل تربیتی مبتنی بر ادراک تجربه زیسته والدین دانش‌آموزان دبستانی (ابتدایی) در دوران کرونا به صورت یک مدل تعریف شده و متناسب با فرهنگ ایرانی آماده و در دست نبود، طرح درمانی محقق ساخته توسط پژوهشگر تهیه و تدوین شد. در جلسات آموزشی از شیوه‌هایی چون بحث گروهی، ارائه الگو یا سرمشق در قالب روایات و داستان‌هایی برخاسته از تجربه زیسته والدین، متون ادبی و با اقتباس از تکنیک‌های درمان‌های مختلف (مدیریت مثبت، آموزش سرمشق پذیری، ذهن آگاهی، تعهد و پذیرش ...) و نیز تکالیف خانگی استفاده به عمل آمد. پس از تهیه بسته آموزشی، بسته آموزشی والدین مبتنی بر ادراک تجربه زیسته والدین دارای فرزندان مقطع تحصیلی دبستان از مسائل تربیتی در دوران کرونا در اختیار هفت متخصص قرار گرفت. این متخصصان امتیازات خود را راجع به ساختار، فرآیند و محتوای هر یک از جلسات، در قالب دو پرسشنامه جداگانه نظرسنجی ارائه کردند. در پایان فرم ارزیابی محتوایی و تخصصی نیز امکان ارایه پیشنهادها و

نظرات اصلاحی هر یک از متخصصان در جهت ارتقاء محتوا، ساختار و فرآیند دو بسته آموزشی فراهم بود. در مرحله بعد نظرات تخصصی هفت متخصص بررسی شده و نظرات اصلاحی آن‌ها در بسته‌های آموزشی والدین مبتنی بر ادراک تجربه زیسته والدین دارای فرزندان مقطع تحصیلی دبستان از مسائل تربیتی در دوران کرونا اعمال و بسته نهایی آموزشی آماده شد (جدول ۱).

تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش «تحلیل مضمون» استفاده شد. برای جلوگیری از قضاوت ذهنی پژوهشگر و تایید یافته‌ها پس از مستندسازی مصاحبه‌ها، در اختیار چند نفر متخصص تعلیم و تربیت آموزشی و تربیتی و کارشناس آموزش مجازی که در زمینه پژوهش کیفی تجربه دارند قرار گرفت. و روش تحلیل داده‌ها در بخش اعتبارسنجی تخصصی شامل محاسبه روش ضریب توافق بین ارزیابان بود. بعد از تعقیب بر اساس تجارب زیسته والدین از مسائل تربیتی فرزندانشان در دوران کرونا و مقوله‌هایی که حاصل گردید از آن تجربه مطابق نیازمندی‌های والدین در شرایط همه‌گیری محتوایی را تنظیم کرده و پروتکل بسته آموزشی مبتنی بر تحلیل ادراک تجارب زیسته والدین از مسائل تربیتی تدوین و بومی‌سازی شد.

یافته‌ها

۱۰ نفر والدین دانش‌آموزان دبستانی (ابتدایی دوره اول و دوم) شهر یزد در این مطالعه شرکت کردند. برای اکثر خانواده‌ها در پژوهش حاضر، این زنان بودند که مسئولیت آموزش خانگی را به عهده گرفتند، که منعکس کننده روند کلی است که احتمال مشارکت مادران/زنان در فعالیتهای آموزشی کودکان بیشتر پدران است. سن آنها در محدوده‌ی ۳۰ تا ۴۵ سال می‌باشد و میانگین سنی شرکت کنندگان ۳۳/۱ است. در کل این مصاحبه‌ها، شرکت کنندگان تشویق می‌شوند که هر چه بیشتر در مورد تجربه‌هایشان صحبت کنند و در مورد احساس‌شان و افکارشان و عملکردشان و تجارب زیسته از مسائل آموزشی و تربیتی فرزندانشان در دوران کرونا بطور فردی و اجتماعی و هر چه بیشتر و عمیق‌تر فکر کنند و در موردش صحبت کنند.

مادر شرکت کننده ۱ (۳۵ سال): از مشکلات دوران کرونا در آموزش کودکان این است که در آموزش مجازی حتما باید یک فرد پا به پای کودک برای آموزش باشد. چون برای مثال پسر من که در آن دوران دانش‌آموز کلاس اول بود، هنوز توانایی خواندن نداشت که به تنهایی بتواند از طریق گوشی مطالب ارسالی معلم را بخواند و جواب بدهد. در کل درگیری والدین با فرزندانشان بیشتر بود و این برای والدینی که مادر فاقد سواد و پدر هم شاغل و یا مثل ما هر دو شاغل بودند مشکل بزرگی ایجاد می‌کرد. همچنین برخی خانواده‌ها که مثل ما چند دانش‌آموز داشتند، نداشتن گوشی به تعداد دانش‌آموزان در خانه و عدم توانایی مالی برای تهیه آن و مشکلات دسترسی به اینترنت از جمله مواردی هستند که این شیوه آموزش را برای والدین مشکل کرده بود. بله سعی کنید همزمان به ۲ کودک در موضوعات مختلف کمک کنید.

مادر شرکت کننده ۲ (۳۷ سال): در واقع با توجه به میزان سواد و علم والدین دانش‌آموز هم مطالب درسی را از طریق مجازی و در خانه از والدین می‌آموخت. این در صورتی است که والدین فاقد تحصیلات عالی به توجه به تغییرات زیاد دروس و نحوه

آموزش آنها به مشکل برمی‌خورند و میزان یادگیری کودک کاهش پیدا می‌کرد. در مدرسه با وجود تنوعی که دانش‌آموزان دارند از جمله ورزش، نقاشی، زنگ تفریح و حتی رفت آمدی که دارند روی اخلاق و روحیات بچه‌ها خیلی تاثیر گذار است ولی در آموزش مجازی مدرسه و خونه یکی شده و یکنواخت است. مادرها استرس خیلی زیادی دارند. عصبی، کلافه و کج خلق و افسرده بودم. بیشتر شدن اختلافات با همسر م بخاطر تغییر اداره امورات خونه و خسته بودن من - آموزش مجازی خوب است اما یکی از مشکلات آموزش مجازی یادگیری بچه‌ها در دروسی مانند ریاضی است که به دلیل عدم یادگیری دقیق، زحمت آموزش این دروس اغلب بر دوش مادر افتاده است. ولی باید برای درس‌هایی مثل ریاضی یک ابتکاری داشته باشیم. چون مثلاً بچه من آن شکلی فقط همان موقع یاد می‌گرفت و بعد دوباره یادش نیست و کودک هم نمی‌گفت که خوب یاد نگرفته است و من خودم باید جای معلم بنشینم و یادش بدهم. سه کودک در سطوح مهارتی مختلف با انگیزه و توانایی متفاوت برای تمرکز بر وظایف در دست اقدام. ممکن است مادری بودند که بلد نبودند و کودک هم نمی‌گفت که خوب یاد نگرفته است.

فرزندان آنها مانند سابق علاقه و توجهی به درس و آموزش نشان نمی‌دادند و رغبتی برای انجام دادن تکالیف خود نداشتند. برای دانش‌آموزان دبستانی انجام دادن صحیح و به موقع تکالیف اغلب تحت پیگیری‌های مادر حاصل می‌شد و وسواس تکلیف به جای افتادن بر دوش دانش‌آموزان بر دوش مادر افتاده بود و اسباب استرس و اضطراب مضاعف برای آنان را ایجاد کرده است.

مادر شرکت کننده ۳ (۳۹ سال): کودکم انگیزه‌ای برای انجام تکالیف را برای جواب به معلم انجام می‌دهند نه برای یادگیری مطالب. برای نوشتن مشق بی‌قراری می‌کند. یک جا نمی‌شیند. مدام غر می‌زند که خسته‌ام. دستم درد گرفت. کلافه است و این رفتارهای او من را هم کلافه می‌کند و از کوره در می‌روم! خودم (مادر) از ترس کرونا، اغلب چند روزی

جدول ۲- مضامین پایه شناسایی شده تجربه زیسته والدین از مسائل تربیتی فرزندان در دوران کرونا

ردیف	مضامین پایه	شواهد
۱	همدلی	- در دوره قرنطینه کرونا که نمی‌شد بیرون بروند، یا پشت‌بوم یا حیاط، بعضی وقت‌ها پیش خود می‌گفتم خوبه که تلفن هست، تماس تصویری هست تا بچه‌ها یکمی دلشان باز بشود و یاد بگیرند که لااقل ارتباط کلامی داشته باشند - در دوران کرونا در ارتباط با فرزندم، روز به روز دچار چالش و مشکلات بیشتری می‌شدم و احساس می‌کردم اعتبار و محبوبیت کم و کمتر می‌شود و نصیحت‌ها و تذکراتم تأثیرگذار نیست. - بچه‌ها ارتباطات با دوستان همسالانشان ندارند و روابط اجتماعی افت کرده بود. -افزایش تعارض بیشتر با همسر بخاطر تغییر اداره امورات خانه و خسته بودن مادر، مادران عصبی و افسرده می‌شوند. -خودم (مادر) از ترس کرونا، اغلب چند روزی مرخصی می‌گرفتم، هم استرس مریضی را داشتم هم این داستان مدرسه توی خانه را. به خدا کلافه شدم. احساس می‌کنم افسردگی گرفته بودم. -خیلی ناراحتم. -مادرها استرس خیلی زیادی دارند،عصبی،کلافه و کج خلق و افسرده بودم. بیشتر شدن اختلافات با همسر بخاطر تغییر اداره امورات خانه و خسته بودن من
۲	احساس غرق شدن والدین	- به خدا کلافه شدم. احساس می‌کنم افسردگی گرفته بودم. - بچه‌ها ارتباطات با دوستان همسالانشان ندارند و روابط اجتماعی‌شان افت کرده است. - مهارت کار گروهی در بچه‌ها افت کرده است. -بچه‌ها راحت طلب شده‌اند (گاهی دراز کشیده درس گوش می‌دهند) -همه چیز در خانه حول بچه می‌چرخد. -بچه‌ها به سختی دل به کار می‌دهند و باید با هزار ترغیب آن‌ها را آماده کنی، زمانی هم که بسرم آموزش می‌گرفت حواسش به پیام‌هایی که برای خانم معلم می‌آمد، میزان شارژ باتری و همه چیز بود به جز جایی که باید باشد. -در آموزش مجازی مدرسه و خونه یکی شده و یکنواخت است - گوشی داغ می‌شود دست بچه عرق می‌کند کلافه می‌شود - استرس بچه که مادر از کنارش بلند شود (استرس اینکه اشتباهی دستش بخورد روی دکمه و صفحه برود ...) - در مدرسه با وجود تنوعی که دانش آموزان دارند از جمله ورزش، نقاشی، زنگ تفریح و حتی رفت آمدی که دارند روی اخلاق و روحیات بچه‌ها خیلی تأثیر گذار است ولی در آموزش مجازی مدرسه و خونه یکی شده و یکنواخت است. - بچه‌ها شاداب نبودند. - تمرکز بچه پایین آمده است. - جدی نگرفتن بچه‌ها - بچه‌های کم سن‌تر پدر و مادران شاغل مراقبان ناتوانی مثل مادر بزرگ دارند که استرس و اضطراب بچه خیلی در کلاس مجازی بیشتر می‌شود. - مادرها با بچه‌ها در تنش و تمارضند که: «بچه بنشین پای گوشی؛ الان معلم صدايت می‌کند ...». - رابطه مادر- فرزندى کم شده و گاهی مادر به معلمی سختگیر تبدیل می‌شود. - ساعت خواب و بیداری بچه‌ها و برنامه غذایی صبحانه و ناهار نظم درستی ندارد. - گفتگو در خانواده کم شده و خشم در بچه‌ها افزایش یافته است. - در آموزش مجازی به دلیل درگیری زیاد والدین با کودکان در یادگیری، بازی گوش بودن بچه‌ها و عدم شناخت والدین از شیوه‌های تدریس برای یاد دادن مطالب به بچه‌ها که گاهی سبی می‌کردند با دعوا به کودکان یاد دهند که باعث زدگی کودکانشان از درس و مدرسه، سرخوردگی کودک و همچنین ایجاد اعصاب خوردی برای خود والدین می‌شد به خصوص والدینی که چند فرزند در حال تحصیل داشتند. - بچه تازه بعد از ظهر انتظار دارد مادر خسته با او بازی کند یا او را پارک ببرد. - بچه‌ها در دوران قرنطینه ترجیح می‌دادند به جای انجام کارهای مهم و ضروری مثل نوشتن تکالیف مدرسه به کارهای دیگری همچون بازی کردن با اسباب بازی‌هایشان یا تماشای تلویزیون بپردازند - بچه‌ها وقتی کسی (مادر) کنارش نیست سر کلاس یا بازی می‌کنند یا کارتون می‌بینند یا با بقیه چت می‌کنند - بچه‌ها به جای انجام تکالیف درسی شان مشغول بازی هستند. - بچه‌ها کلافه بوده و بد خلق می‌شوند چون مثل سابق انرژی تخلیه نمی‌شود. - در کنار درس و مشق برای بچه‌ها قصه و داستان می‌گفت و کارهای دیگه انجام می‌داد و بچه‌ها در کنار دوستانشان و بازی‌ها انرژی زیادی مصرف می‌کردند خیلی خوب بود. در دوره قرنطینه کرونا که نمی‌شد بیرون بروند، یا پشت‌بوم یا حیاط، بعضی وقت‌ها پیش خود می‌گفتم خوبه که تلفن هست، تماس تصویری هست تا بچه‌ها یکمی دلشان باز بشود و یاد بگیرند که لااقل ارتباط کلامی داشته باشند .
۳	حذف انجام فعالیت‌های گروهی	
۴	کاهش پایبندی به مقررات نظم و انضباط کلاسی	
۵	عدم توجه به ویژگی‌های شناختی دانش آموزان	
۶	مدل گفتگوی عاری از خشونت	
۷	تفریح و شادی از فعالیت‌های روزانه	
۸	تعادل بین خواسته‌های شغلی والدین و نیازهای یادگیرنده (فرزندان)	

مرخصی می‌گرفتم، هم استرس مریضی را داشتم هم
این داستان مدرسه توی خانه را. به خدا کلافه شدم.

احساس می‌کنم افسردگی گرفته بودم.
تکالیف عملی کودک (مانند کاردستی و آزمایش‌ها و

تهیه وسایل) بیشتر بر عهده والدین تا بچه‌ها می‌باشد، که از توان یک بچه دبستانی اساساً بیشتر است. مادرها در حقیقت به جای بچه‌ها درس می‌خوانند و برای انجام تکالیف درسی بچه‌ها درگیر و پای موبایل هستند. بچه‌ها به جای انجام تکالیف درسی‌شان مشغول بازی هستند.

مادرها با بچه‌ها در تنش و تعارضند که: «بچه بنشین پای گوشی؛ الان معلم صدايت می‌کند...». استرس بچه که مادر از کنارش بلند شود (استرس اینکه اشتباهی دستش بخورد روی دکمه و صفحه برود ...)

بچه حوصله‌اش سر می‌رود که از ۸ صبح تا حدود ۱ ظهر از طریق صفحه کوچک گوشی با کلاس ارتباط برقرار کند. گوشی داغ می‌شود دست بچه عرق می‌کند کلافه می‌شود.

مادر به کارهای خانه نمی‌رسد آشپزی و نظافت عملاً راکد است.

کار کردن در آزمایشگاه و نگهداری از خانه و در عین حال تلاش برای حفظ وضعیت عادی».

مادر شرکت کننده ۴ (۴۲ سال): من و شوهرم هر دو کارگر ضروری هستیم و تلاش می‌کنیم تا توجه/تعاملی را که فرزندانم به آن نیاز دارند همراه با کار خودمان ارائه کنیم. در آن شرایط من دو دختر ۷ ساله و ۹ ساله داشتم. شرایط خیلی سخت شده بود. خیلی خسته شدم. واقعاً دیگه اعصابم نمی‌کشید. آموزش مجازی برای من که خیلی تجربه بدی بوده و اصلاً به نظرم خوب نیست، چون هی باید حرص بخوری، بحث کنی، دعوا کنی تا بچه بشیند پای کلاس و درس مجازی ...

رابطه مادر-فرزند کمی شده و گاهی مادر به معلمی سختگیر تبدیل می‌شود.

تمرکز بچه پایین آمده است.

همه چیز در خانه حول بچه می‌چرخد.

جدی نگرفتن بچه‌ها

ساعت خواب و بیداری بچه‌ها و برنامه غذایی صبحانه

و ناهار نظم درستی ندارد. گفتگو در خانواده کم شده و خشم در بچه‌ها افزایش یافته است.

وقتی دو یا سه فرزند دارند که هر سه مجازی درس می‌خوانند، رسیدگی خیلی سخت می‌شود.

مادر شرکت کننده ۵ (۴۱ سال): بچه‌ها وقتی کسی (مادر) کنارشان نیست سر کلاس یا بازی می‌کنند یا کارتون می‌بینند یا با بقیه چت می‌کنند. فکر نمی‌کنم تعامل کافی با مدرسه وجود داشت. بنابراین ما چنین ارتباطی با مدرسه نداشتیم. دخترم، به خصوص در کلاس ششم، به باز خورد و ارتباط بسیار بیشتری نیاز داشت، اما او این را نداشت.

بچه‌های کم سن‌تر پدر و مادران شاغل مراقبان ناتوانی مثل مادر بزرگ دارند که استرس و اضطراب بچه خیلی در کلاس مجازی بیشتر می‌شود.

متأسفانه به خاطر حساب نبردن یا همان رودربایستی نداشتن با پدر و مادر زیاد پای تکالیف نمی‌نشستند، پسر کلاس و تکالیف درسی را زیاد جدی نمی‌گرفت. شاید مدرسه و فضای آنجا بیشتر به جدیت موضوع و یادگیری، عکس‌العمل نشان بدهد و کلاً بعضی از بچه‌ها به قول معلم‌شان که بیان کردند؛ در جلسات آموزشی بصری هستند و این حس بصری بودن شاید با فیلم انتقال پیدا نکند. برای شخص پسر من این موضوع صدق می‌کرد. همین موارد باعث می‌شد که یک خورده با تعویق لنداختن و ساده جلوه دادن مشق‌ها عقب بیوفتند.

بچه‌ها به سختی دل به کار می‌دهند و باید با هزار ترند آن‌ها را آماده کنی، زمانی هم که پسر آموزش می‌گرفت حواسش به پیام‌هایی که برای خانم معلم می‌آمد، میزان شارژ باتری و همه چیز بود به جز جایی که باید باشد.!!!

باید بین کار و کمک/وقت گذرانی با فرزندانم تصمیم بگیرم گناه زیاد».

مادر شرکت کننده ۶ (۳۶ سال): در دوران کرونا در ارتباط با فرزندانم، روز به روز دچار چالش و مشکلات بیشتری می‌شدم و احساس می‌کردم اعتبار و محبوبیت کم و کمتر می‌شود و نصیحت‌ها و تذکراتم تأثیرگذار

نیست.

بچه‌ها راحت طلب شده بودند (گاهی دراز کشیده درس گوش می‌دادند) معلم هرگونه کم کاری بچه را در فهم درس یا به خصوص در ارسال تکالیف مستقیم و غیر مستقیم متوجه مادر می‌داند مادران شاغل عملاً مشکلات بیشتری با درس خواندن بچه‌ها دارند بچه کلافه بوده و بد خلق می‌شد چون مثل سابق انرژی تخلیه نمی‌شود. بچه تازه بعد از ظهر انتظار دارد مادر خسته با او بازی کند یا او را پارک ببرد. انگیزه و ذوقی که صبح برای کلاس رفتن بیدار شود، نیست.

بچه‌ها در دوران قرنطینه ترجیح می‌دادند به جای انجام کارهای مهم و ضروری مثل نوشتن تکالیف مدرسه به کارهای دیگری همچون بازی کردن با اسباب بازی‌هایشان یا تماشای تلویزیون بپردازند و در دوره پساکرونا معمولاً در مدرسه اهمیتی به یادگیری مطالب نمی‌دهند و در دیگر فعالیت‌ها نیز همین‌گونه رفتار می‌کنند.

مادر شرکت کننده ۷ (۳۳ سال): من یک مادر سی و سه ساله هستم. یک بچه ۸ ساله دارم. گاهی خیلی لجباز می‌شود و می‌خواهد به زور به خواسته‌اش برسد. چند روز پیش توی که هر کاری کردم نمی‌آمد پای گوشه بنشیند. من می‌خواستم از درس کلاس عقب نیفتد. منم کتکش زدم. و الانم که بهش فکر می‌کنم خیلی ناراحتم. اما در این موارد از راهنمایی و حمایت معلم و مدیر استفاده می‌کردم و خیلی به من کمک می‌شد.

زمانی که قرنطینه بودیم، ما عکس‌های کار بچه‌هایمان را می‌فرستیم، و دوستانشان در کلاس عکس‌هایی را می‌فرستادند. معلم آن‌ها را اصلاح و پس می‌فرستاد. تعامل منظم با معلم از طریق تماس‌های تلفنی، ... به عنوان وسیله‌ای برای برقراری ارتباط و حفظ ارتباطات مثبت تلقی می‌شد. بنابراین این نوع چیزها واقعاً ارتباط برقرار می‌کرد.

مادر شرکت کننده ۸ (۳۹ سال): در دوران کرونا فکر می‌کنم مدرسه واقعاً معلمان را برای موفقیت در یادگیری خانگی آماده کرده بود. به هر حال معلم با اطمینان از فناوری اطلاعات و ارتباطات در کلاس درس بسیار استفاده می‌کند. او واقعاً به خوبی از آنها پشتیبانی می‌کرد و هر روز که اول صبح یک ویدیو می‌گرفت، این چیزی است که ما امروز به آن نگاه می‌کنیم. عدم نظارت کافی والدین به استفاده دانش‌آموزان از فضای مجازی به دلیل طولانی بودن زمان آموزش و مشغله‌های پدر و مادر و نیز بی‌اطلاعی یا بی‌توجهی برخی از والدین از آسیب‌های فضای مجازی و پایین بودن سطح سواد رسانه‌ای برخی از بخصوص مادران یکی از جدی‌ترین مشکلات تحصیلی دانش‌آموزان در پساکروناست.

مادر شرکت کننده ۹ (۴۵ سال): از مشکلات آموزش مجازی به دلیل همکاری نکردن کودک با مادر، نبودن جو رقابتی بین دانش‌آموز با همکلاسی‌هایش و عدم تکرار دروس باعث می‌شد کودکان یادگیری کمتری نسبت به حضوری داشته باشند و در آموزش مجازی صرفاً رفع تکلیف بود تا یادگیری دقیق مطالب. همچنین در آموزش مجازی به دلیل درگیری زیاد والدین با کودکان در یادگیری، بازی گوش بودن بچه‌ها و عدم شناخت والدین از شیوه‌های تدریس برای یاد دادن مطالب به بچه‌ها که گاهی سعی می‌کردند با دعوا به کودکان یاد دهند که باعث زدگی کودکانشان از درس و مدرسه، سرخوردگی کودک و همچنین ایجاد اعصاب خوردی برای خود والدین می‌شد به خصوص والدینی که چند فرزند در حال تحصیل داشتند. اما واقعاً خوب بود که دیدم نقاط قوت و ضعف بچه‌هایم کجاست. بنابراین متوجه شدم که هر دو بچه، به خصوص پسر، بسیار بیشتر از آن چیزی که تصور می‌کردم توانایی دارند. و همچنین مواردی بود که معلمان گفتند دختر سال چهارم من در آن خوب است، مثل اینکه واقعاً خوب است، اما در واقع، او درک خوبی از ریاضیات و بخش‌هایی از آن نداشت و فرصت خوبی برای من بود تا آن‌ها را زمانی که بینش‌های مربوط به یادگیری، ضعف‌ها یا نگرانی‌هایی را آشکار

می‌کرد، مرور کنم».

- در آموزش حضوری با توجه به تعامل کودک با همکلاسان و با معلم و تنوعی که معلم در آموزش هر درس به کار می‌برد میزان یادگیری دلنش‌آموزان افزایش پیدا می‌کند و به شکل رقابت و با اشتیاق هر درس را یاد می‌گیرند. ولی مجازی ایجاد این ارتباطات و تنوع‌ها برای والدین امکان‌پذیر نبود.

- وابستگی شدید دانش‌آموزان به والدین در یادگیری و ارزشیابی معضلی است که در دوره‌ی پسا کرونا پیامدهای خود را نشان داد.

- بچه‌ها ارتباطات با دوستان همسالانشان ندارند و روابط اجتماعی افت کرده بود.

- مهارت کار گروهی در بچه‌ها افت کرده بود.

مادر شرکت کننده ۱۰ (۳۲ سال): برآوردن نیازهای چند کودک در خانه یک مشکل بود. فرزندان من از درس و یادگیری بدشان نمی‌آید، اما از معلم بودن مادر متنفرند. آنها خواهان بازگشت معلم خود هستند. فرزندم بسیار توانمند است برای انجام بهترین کارش مدام به انگیزه می‌دادم، اما آنقدر که در مدرسه تلاش می‌کند، در کلاس آموزش مجازی تلاش نمی‌کرد. بچه‌ها در کنار دوستانشان و بازی‌ها انرژی زیادی مصرف می‌کردند خیلی خوب بود. در دوره قرنطینه کرونا که نمی‌شد بیرون بروند، یا پشت‌بوم یا حیاط، بعضی وقت‌ها پیش خودم می‌گفتم خوبه که تلفن هست، تماس تصویری هست تا بچه‌ها یکمی دلشان باز بشود و یاد بگیرند که لااقل ارتباط کلامی داشته باشند.

با مطالعه و تحلیل پاسخ‌های هر نفر، برای هر یک از صاحب‌ها، همه ایده‌های مستقل در قالب مضامین پایه شناسایی شدند. در صورت وجود بخش‌هایی با مضامین مشابه در متن پاسخ‌های قبلی، از همان مضمون قبلی اختصاص داده شده به عنوان نشانگر آنها استفاده شد. در نهایت ۸ مضمون پایه برای تجربه زیسته والدین از مسائل آموزشی فرزندان در دوران کرونا و ۸ مضمون پایه برای تجربه زیسته والدین از مسائل تربیتی فرزندان در دوران کرونا شناسایی گردید که در جدول ۲ (مسائل تربیتی)، هر یک از مضامین

پایه به همراه تعدادی از شواهد مربوطه ارائه شده است. این سوالات ارتباطات و تعامل همدلی، انگیزه، تنبلی و حواس‌پرتی، تغییر مسئولیت یادگیری، برنامه کلاس درس آموزش مجازی فرزندان، عدم وجود تکرار و تمرین، عدم حرف شنوی از والدین، ضرورت تهیه سخت افزار و مشکلات اینترنت، همدلی و مدیریت شرایط نامطلوب، احساس غرق شدن (فرسودگی) والدین، انجام فعالیت‌های گروهی، پایبندی به مقررات نظم و انضباط کلاسی، عدم توجه به ویژگی‌های شناختی دانش‌آموزان، گفتگوی عاری از خشونت، تفریح و شادی از فعالیت‌های روزانه و ایجاد تعادل بین مشکلات کاری والدین و نیازهای یادگیرنده (فرزندان) را ارزیابی کردند.

بررسی یافته‌های سوال مسائل تربیتی پژوهش در این مطالعه به شرح ذیل بود:

- مؤلفه‌های بسته آموزشی مبتنی بر تجربه زیسته والدین از مسائل تربیتی فرزندان در دوران کرونا کدام است؟
- محتوای بسته آموزشی مبتنی بر ادراک تجربه زیسته والدین از مسائل تربیتی فرزندان در دوران کرونا چیست؟

۱- همدلی و مدیریت شرایط نامطلوب: یکی از مهمترین مساله والدین و مادران در همه‌گیری کرونا، چگونگی ارتباط با فرزندان است. از آنجا که والدین و فرزندان زمان زیادی را در کنار یکدیگر هستند، ایجاد فضای تعاملی جدید در روابط خانواده بعثت قرنطینه از یک سو، دغدغه‌های والدین راجع به بیماری و اخبار و اطلاعات که از رسانه‌ها پخش می‌شود از سوی دیگر به شکل‌گیری کنش‌های خلاقانه خاصی انجامید، تا مادران بتوانند به هر شکل ممکن جو را کنترل کنند. طبیعتاً در فضای جدید والدین بایستی ارتباط بهتر و مبتنی بر تعامل و گفتگوی بیشتری نسبت به گذشته داشته باشند. چرا که تفاهم نداشتن باعث دلخوری‌ها و ایجاد خلل در رابطه والدین با فرزندان شده که پیامد آن در شرایط قرنطینه خانگی و فاصله‌گذاری اجتماعی فشارهای مضاعفی است که به خانواده وارد می‌گردد.

۲- احساس غرق شدن (فرسودگی) والدین:

نظم و انضباط از طریق آموزش و تجربه به کودک منتقل می‌شود. مشکلات اینترنت و نبود تجهیزات کافی و عدم آشنائی با فرایند کار در فضای مجازی، یکی از مهمترین دردسره‌های دانش‌آموزان، اولیاء و معلمان در زمان ارزشیابی‌های مجازی و عامل بی‌نظم و انضباط کلاسی بود. از سوی دیگر تقلب توسط دانش‌آموز و کمک نامحدود اولیاء، اصالت ارزشیابی‌های مجازی را زیر سوال برد.

۵- عدم توجه به ویژگی‌های شناختی دانش‌آموزان:

یکی از مشکلاتی که تقریباً همه معلمان در دوران کرونا بی‌توجهی والدین به ویژگی‌های شناختی بچه‌ها در این شرایط بود و بیشتر به مسئله درس بچه‌ها اهمیت می‌دادند. بدون تردید اگر در امر تعلیم و تربیت همراهی و همکاری والدین و خانواده‌ها نباشد احتمال موفقیت در آن بسیار کم خواهد بود. استرس روان‌شناختی حاصل از بیماری همه‌گیر کرونا و قرنطینه (برای مهار این بیماری) پیامدهای نامطلوبی در سطوح فردی، بین فردی و آموزشی برای کودکان که در سنین تحصیل هستند، ایجاد می‌کند. بررسی پیامدهای روان‌شناختی بیماری کرونا در بعد فردی نشان داد که کودکان که در سنین تحصیلی هستند از مشکلاتی مانند افسردگی، اضطراب، اختلال استرس پس از آسیب، خشم، بی‌خوابی، احساس تنهایی (به ویژه تک فرزندان)، از دست دادن آزادی، پریشانی‌های روان‌شناختی و هیجانی، استرس‌های روان‌شناختی، خستگی و بی‌حوصلگی، ترس از سرایت بیماری به خودشان و افراد خانواده، عدم دسترسی به مراقبت‌های پزشکی، مشکلات تغذیه، و کاهش فعالیت‌های بدنی و محدود شدن تفریحات رنج می‌برند.

۶- گفتگوی عاری از خشونت:

این غیرقابل انکار است که آموزش از راه دور بسیار سنگین است؛ اختلالات روانی-اجتماعی به ویژه برای کودکان در حال افزایش است. در دوران کرونا انگیزه یادگیری و توانایی‌های شناختی کودکان کاهش می‌یابد و رشد خشونت علیه کودکان در خلنه نگران کننده است. والدین به ندرت عصبانی شده و حتی کودکان را مورد ضرب و شتم قرار می‌دهند؛ زیرا کودکان در یادگیری تنبل

نقش مادری به ویژه در این دوران خاص با مسئولیت‌های پیوسته و فارغ از زمان و مکان که با استرس همراه بوده و به صورت تمام وقت در حال انجام مسئولیت‌های خود بوده، باعث کاهش انرژی او شده و همچنین فرصتی برای فراغت و انجام فعالیت‌های مورد علاقه خود ندارد، به تدریج موجب فرسودگی او می‌شود. یکی از شرکت‌کنندگان به سادگی پاسخ داد: «وقت من زیاد نیست». برخی شرکت‌کننده خاطرنشان کردند که به‌عنوان بزرگسال، به دلیل یک عامل یا شرایط احساس غرق شدن می‌کنند. یکی از پاسخ‌دهندگان تعداد منابع را عامل مهمی عنوان کرد: «احساس غرق شدن به عنوان والدین با تعداد منابع درسی ارائه شده بسیار دشوار است». والدین در شرایط آموزش‌های مجازی و ترکیبی نقش مضاعفی داشتند و می‌بایست همسو با معلم و هم جهت با روش‌های تربیتی معلم گام برمی‌داشتند. برنامه منسجم و دپارتمان‌های مفید برای آموزش والدین وجود ندارد و آموزش‌ها به صورت پراکنده در قالب آموزش خانواده، انجمن اولیا و مربیان،... انجام می‌شود که اهداف واحدی را دنبال نمی‌کنند و اولیا در ابتدایی به عنوان همیاران و دستیاران معلمان به رسالت و نقش خود واقف نیستند.

۳- انجام فعالیت‌های گروهی: قرنطینه، تعطیلی

مدارس و فاصله‌گذاری اجتماعی، تغییراتی در نحوه تعامل کودکان با خویشاوندان، گروه همسال و معلمان ایجاد می‌کند. فرزندان به دلیل آموزش مجازی و وضعیت بیماری کرونا، امکان حضور در فعالیت‌های فراغت‌ساز را ندارند، ارتباطات با همسالان به حالت تعلیق درآمده است، با کادر مدرسه و دوستان، و فضای فیزیکی مدرسه آشنایی پیدا نکرده و مهارت‌های اجتماعی لازم برای یک دانش‌آموز پایه اول را نمی‌آموزند. محدودیت رابطه با گروه همسال در محیط‌های اجتماعی، شبکه‌های حمایت اجتماعی را در کودکان محدود کرده و تمایل آنان را به استفاده از فضاهای مجازی بیشتر کرده است، این مسئله ممکن است به اعتیاد آنان به اینترنت منجر شود.

۴- پایبندی به مقررات نظم و انضباط کلاسی:

هستند و نمی‌توانند وظایف مدرسه را انجام دهند.

۷- تفریح و شادی از فعالیت‌های روزانه: قرنطینه منجر به از دست دادن آزادی کودکان می‌شود. کودکان، از شرایط سخت قرنطینه و احساس تنهایی (به ویژه تک فرزندان) و کاهش فعالیت‌های بدنی و محدودشدن تفریحات رنج می‌برند و ممکن است به عنوان مانعی برای پیروی از قرنطینه و عدم سازگاری با آن تلقی شود. برای افزایش بازدهی یادگیری در آموزش آنلاین، حضور شناختی، حضور اجتماعی و حضور تدریس ضروری است. ضعف در حضور شناختی و حضور اجتماعی ضعیف در یادگیرندگان، به افزایش سطح اضطراب منجر می‌شود، افزایش سطح اضطراب نیز به نوبه خود می‌تواند مشکلات انگیزشی از جمله اهمالکاری و تأخیر ناشی از نگرانی و اضطراب و تأخیر مربوط به نارضایتی از مطالعه را ایجاد کند.

۸- ایجاد تعادل بین مشکلات کاری والدین و

نیازهای یادگیرنده (فرزندان): برای بسیاری از پاسخ دهندگان شرکت کننده، وقوع تعطیلی مدارس و تحصیل از راه دور، چالشی را برای ایجاد تعادل بین مسئولیت‌ها به همراه داشت. نگرانی برای مسئولیت‌های مختلف که برای منابع محدود زمان و انرژی رقابت می‌کنند اغلب توسط پاسخ دهندگان بیان شده است. مبارزه برای ایجاد تعادل بین تقاضاهای شغلی والدین و نیازهای یادگیرنده (فرزندان مقطع ابتدایی)، شایع ترین مبارزه گزارش شده در طول تعطیلی کرونا بود. چهار پاسخ دهنده به مشکل در تکمیل وظایف مربوط به شغل و حمایت از فرزند (فرزندان) خود در تکمیل تکالیف مدرسه در طول تعطیلی مدارس کووید اشاره کردند. برخی از نظرات به تشریح احساساتی پرداختند که در نتیجه مبارزه برای ایجاد تعادل بین شرایط شغلی و یادگیری احساس می‌شد. یکی از پاسخ‌دهندگان بیان کرد: «باید بین کار و کمک/ وقت گذرانی با فرزندانم تصمیم بگیرم گناه زیاد». دو نفر از پاسخ‌دهندگان به وضعیت ضروری کار و تأثیر آن بر تلاش برای کمک به فرزند (فرزندان) خود در یادگیری اشاره کردند. یکی از شرکت‌کنندگان اظهار داشت: «من و شوهرم هر دو کارگر ضروری هستیم و تلاش

می‌کنیم تا توجه/تعاملی را که فرزندانم به آن نیاز دارند همراه با کار خودمان ارائه کنیم». یکی دیگر از شرکت‌کنندگان بزرگ‌ترین مبارزه آموزشی خود را این‌گونه ذکر کرد: «کار کردن در آزمایشگاه و نگهداری از خانه و در عین حال تلاش برای حفظ وضعیت عادی».

جهت اعتبار سنجی بسته آموزشی مسائل آموزشی و تربیتی مبتنی بر تجربه زیسته والدین، بسته آموزشی مبتنی در اختیار هفت متخصص قرار گرفت و از آن‌ها درخواست شد تا پس از مطالعه، نظراتشان را راجع به ساختار، فرایند و محتوای هر یک از جلسات، در قالب پرسشنامه نظرسنجی که همراه بسته آموزشی تدوین شده در اختیار هر یک از متخصصان قرار گرفته بود، ارائه کنند.

ضریب توافق (توافق درونی) متخصصان درباره فرایند، زمان، ساختار، محتوا و تمرین‌های بسته بسته آموزشی والدین مبتنی بر ادراک تجربه زیسته والدین دارای فرزندان مقطع تحصیلی دبستان از مسائل تربیتی در دوران کرونا در جدول ۳ ارائه شده است. چنان که در جدول ۳ مشاهده می‌شود، مطابق با نظر داوران تخصصی، بسته آموزشی والدین مبتنی بر ادراک تجربه زیسته والدین دارای فرزندان مقطع تحصیلی دبستان از مسائل تربیتی در دوران کرونا، از نظر تطابق محتوایی جلسات تنظیم شده با فرایند بسته آموزشی والدین مبتنی بر ادراک تجربه زیسته، دارای توافق تخصصی (توافق همگرا) برابر با ۰/۹ (ردیف اول در جدول ۳)، تناسب جلسات با ساختار و گام‌های مورد نیاز در بسته آموزشی والدین مبتنی بر ادراک تجربه زیسته والدین دارای فرزندان مقطع تحصیلی دبستان از مسائل تربیتی در دوران کرونا، دارای توافق تخصصی (توافق همگرا) برابر ۰/۸ (ردیف دوم در جدول ۳)، از نظر کفایت زمان اختصاص یافته برای هر یک از گام‌ها و مهارت‌های بسته آموزشی والدین مبتنی بر ادراک تجربه زیسته والدین دارای فرزندان مقطع تحصیلی دبستان از مسائل تربیتی در دوران کرونا دارای توافق تخصصی (توافق همگرا) برابر ۰/۸ (ردیف سوم در جدول ۳)، از نظر کفایت کلی بسته آموزشی والدین

جدول ۳- نتیجه بررسی توافقی داوران در مورد بسته نهایی آموزشی والدین مبتنی بر ادراک تجربه زیسته والدین دارای فرزندان مقطع تحصیلی دبستان از مسائل تربیتی در دوران کرونا

ردیف	موضوع توافقی	داوران						میانگین توافقی	توافقی کلی
		اول	دوم	سوم	چهارم	پنجم	ششم		
۱	تطابق محتوایی جلسات تنظیم شده با بسته آموزشی والدین مبتنی بر ادراک تجربه زیسته والدین دارای فرزندان مقطع تحصیلی دبستان از مسائل تربیتی در دوران کرونا	۴	۵	۳	۵	۵	۵	۰/۹	۰/۸۴۸
۲	تناسب جلسات با ساختار و گام های مورد نیاز در بسته آموزشی والدین مبتنی بر ادراک تجربه زیسته والدین دارای فرزندان مقطع تحصیلی دبستان از مسائل تربیتی در دوران کرونا	۴	۳	۳	۵	۵	۴	۰/۸۰	
۳	کفایت زمان اختصاص یافته برای هر یک از گام ها و مراحل تدوین بسته آموزشی والدین مبتنی بر ادراک تجربه زیسته والدین دارای فرزندان مقطع تحصیلی دبستان از مسائل تربیتی در دوران کرونا	۴	۳	۴	۴	۵	۴	۰/۸۰	
۴	کفایت بسته آموزشی والدین مبتنی بر ادراک تجربه زیسته والدین دارای فرزندان مقطع تحصیلی دبستان از مسائل تربیتی در دوران کرونا	۴	۴	۳	۵	۵	۵	۰/۸۷	
۵	ارزیابی کلی بسته آموزشی والدین مبتنی بر ادراک تجربه زیسته والدین دارای فرزندان مقطع تحصیلی دبستان از مسائل تربیتی در دوران کرونا	۴	۴	۳	۵	۵	۵	۰/۸۷	

خشونت، تفریح و شادی از فعالیت های روزانه و ایجاد تعادل بین مشکلات کاری والدین و نیازهای یادگیرنده (فرزندان) که با نتایج پژوهش اخیر که نشان می دهند در شرایط قرنطینه خانگی مهمترین دغدغه والدین، نحوه تعامل با فرزندان است و به پنج مضمون گفتگو و همدلی، دانش و مهارت، فراغت و سرگرمی، سازگاری و آرامش، مدیریت اطلاعات، شیوه های تعامل والدین با فرزندان اشاره دارد، و پژوهش میرانی قاسمپور و همکاران (۲۰۲۴) (۱۴)، که به مواردی از جمله مشکل بودن آموزش مجازی برای مقطع ابتدایی، عدم دسترسی همه اعضای خانواده به امکانات سمعی و بصری هوشمند، نداشتن مهارت لازم بسیاری از خانواده ها برای آموزش فرزندان خود در خانه؛ ایجاد اضطراب و نگرانی در دانش آموزان و خانواده ها؛ همکاری نکردن خود فرزندان در امور درسی با والدین (جدی گرفتن فضای آموزش از راه دور) اشاره دارد، و پژوهش اخیر تجربیات والدین در مورد همه گیری مورد بررسی قرار گرفت و هشت موضوع تجربه آموزشی والدینی، هدایت نقش ها و مسئولیت ها و تعاملات خانوادگی، تشخیص امتیازات، روال عادی زندگی، سانسور

مبتنی بر ادراک تجربه زیسته والدین دارای فرزندان مقطع تحصیلی دبستان از مسائل تربیتی در دوران کرونا، دارای توافقی تخصصی (توافقی همگرا) برابر با ۰/۸۷ (ردیف چهارم در جدول ۳)، و از نظر ارزیابی کلی بسته آموزشی والدین مبتنی بر ادراک تجربه زیسته والدین دارای فرزندان مقطع تحصیلی دبستان از مسائل تربیتی در دوران کرونا، دارای توافقی تخصصی (توافقی همگرا) برابر ۰/۸۷ (ردیف پنجم در جدول ۳) و توافقی کلی تخصصی نیز بر روی بسته آموزشی والدین مبتنی بر ادراک تجربه زیسته والدین دارای فرزندان مقطع تحصیلی دبستان از مسائل تربیتی در دوران کرونا برابر با ۰/۸۴۸ است.

بحث

مضامین به دست آمده بر اساس مصاحبه های میدانی تجربه زیسته والدین از مسائلی تربیتی عبارتند از: همدلی و مدیریت شرایط نامطلوب، احساس غرق شدن (فرسودگی) والدین، انجام فعالیت های گروهی، پابندی به مقررات نظم و انضباط کلاسی، عدم توجه به ویژگی های شناختی دانش آموزان، گفتگوی عاری از

آزمون‌ها موجب عدم موفقیت‌شان در یادگیری آنلاین می‌شود، همسو است (۴).

همچنین در فضای مجازی فرصت‌های کم‌یابی برای تشکیل تیم و واگذاری فعالیت‌های یادگیری به ویژه در انجام تکالیف و پیش بردن پروژه‌ها وجود دارد. در شرایطی که به دلیل وجود وضعیت فوق العاده، دانش‌آموزان از حضور فیزیکی در کنار یکدیگر منع می‌شوند، اشتیاق آنها برای همکاری در فعالیت‌های درسی در کنار هم‌کلاسی‌های خود به صورت غیرحضوری بیشتر از زمان‌های دیگر است. اما، دانش‌آموزان از یادگیری و بازی با همسالان باز می‌مانند که خود می‌تواند یادگیری مهارت‌های اجتماعی را با افول مواجه نماید و با توجه به محدود شدن تعاملات انسانی ارتباط به صورت رودررو و حضوری امکان‌پذیر نبوده و روابط بین فردی کاهش می‌یابد، به نوعی کار گروهی دانش‌آموزان و رولبط عاطفی دانش‌آموزان و معلمان نیز تنزل یافته است، کما اینکه انتقال احساس و انرژی در آموزش پایین آمده است. تعلیق تعاملات کیفیت یادگیری و نداشتن انگیزه کافی است که این مساله، عوارض جسمی و روحی برای فرزندان ایجاد کرده است (۱۵). همچنین شواهدی از تجارب زیسته والدین از مسائل تربیتی نشان داد که به دلیل عدم آمادگی خانواده‌ها برای آموزش مجازی برخوردهای نامتعارف والدین با دانش‌آموزان بیشتر شده است کما اینکه برخی مصاحبه‌شوندگان اظهار نموده‌اند که دعوا و تنبیه بچه‌ها در خانواده رخ داده است و برخی خانواده‌ها از افت تحصیلی فرزندان‌شان سرخورده شده‌اند. لذا نتایج پژوهش حاضر با نتایج پژوهش بارزوک (Barczok) و همکاران (۲۰۲۱) که نشان دادند تاثیر قرنطینه بر مشکلات رفتاری و عاطفی کودکان توسط والدین باعث افزایش استرس والدین و کودکان شده و والدین مشکلات بیشتری را گزارش کردند که این امر منجر به برخورد خشن والدین با کودکان در خانه شد؛ همخوان می‌باشد (۱).

نتیجه‌گیری

در کل بر اساس یافته‌های این تحقیق، آنچه در زمینه

اطلاعات کودکان در مورد همه گیری کووید-۱۹، سطوح بالای ناراحتی روانی و انزوای اجتماعی در دوران همه گیری برای والدین و فرزندان، فاصله اجتماعی و تکیه بی سابقه بر ارتباطات مجازی و تجربیات معنی‌دار در مورد آیین‌های موجود و تجربیات روزانه مشخص شد، نزدیک است (۱۲)، پژوهش‌ها به این امر اشاره دارند که زنان شاغل به دلیل فشارهای کاری و خانوادگی، برای مراقبت از فرزندان خود اضطراب بیشتری را متحمل می‌شوند، همچنین سایر مسائل مانند مشکلات با همسر، از دست‌دادن شغل، فشار کارهای منزل، مراقبت از کودکان و بیماری باعث احساس ناکامی مادران می‌شود و پژوهش محققان که به مشکل متعادل‌سازی مسئولیت‌ها و پژوهش اخیر که به عدم آموزش والدین و عدم آمادگی پذیرش آموزش آنلاین و پژوهشی که به شکاف دانش والدین و محتوی کتب دانش‌آموزان اشاره دارد، نزدیک است. مادران به دلیل محدود شدن ارتباطات، نداشتن وقت مختص به خود، ایجاد اختلال در زندگی فردی و اجتماعی، و صرف وقت بسیار زیاد برای آموزش فرزندان به مرور به دلیل مضيقه فراغت و تحلیل انرژی احساس غرق شدن (فرسودگی) داشتند که با نتایج پژوهشی که نشان می‌دهد نیمی از والدین احساس مسئولیت در مورد آموزش فرزندان‌شان در خانه را بیش از حد احساس می‌کنند و از هر پنج والدین دو نفر معیارهای افسردگی و اضطراب را دارند، نزدیک است (۸). از سوی دیگر بر اساس تجارب زیسته والدین از مسائل تربیتی، فرزندان هم در آموزش مجازی با مسائل متعددی روبرو بوده‌اند که از آن جمله در حوزه مشکلات آموزشی، دانش‌آموزان به علت قرنطینه و استفاده از آموزش آنلاین با مشکلاتی از جمله ضعف انگیزه، مشکلاتی در مدیریت زمان، ترس از ارزشیابی پایانی، افزایش بار شناختی و ضعف در بازده‌های آموزشی مواجه می‌شوند که با نتایج پژوهش بروئر (Brouwer) (۲۰۲۲) که نشان می‌دهد دانش‌آموزان با ناتوانی از خدمات آنلاین مدرسه در مقایسه با خدمات حضوری، مدعی بودند ناتوانی و مشکلات مربوط به آن نظیر مشکل در تمرکز، مدیریت زمان و مشکل در

محدودیت‌ها

یافته‌های این پژوهش با توجه به روش پژوهش، ملاحظات فرهنگی محدودیت‌هایی در زمینه‌ی تعمیم دارد.

۱. یافته‌های این پژوهش مشلبه سایر تحقیقات کیفی، تعمیم‌پذیری کمی دارد، به ویژه این پژوهش که جامعه پژوهش محدود به والدین دارای فرزندان مقطع ابتدایی در دوران کرونا شهر یزد بود، لذا با توجه به تفاوت‌های فرهنگی، اجتماعی و اقتصادی، تعمیم نتایج به والدین دارای فرزندان مقطع تحصیلی دبستان در دوران کرونا سایر دوره‌های تحصیلی و والدین شهرهای دیگر با خصوصیات بسیار متفاوت از نمونه باید با احتیاط صورت گیرد.

۲. انجام مصاحبه‌ها اینکه اطلاعاتی پیرامون نظرات اندک مشارکت‌کنندگان که از گزارش بیشتر خودداری کرده و یا افرادی که نوار و یا متن مصاحبه‌های خود را پس گرفتند در دست نیست. اگرچه با توجه به راهکارهای مختلف که در جهت بالا بردن مقبولیت و عینیت‌پذیری مورد استفاده قرار گرفت، به نظر یافته‌های بدست آمده اعتماد و اعتبار کافی را دارا می‌باشد.

ناتوانی برخی شرکت‌کنندگان از بیان جنبه‌های خاص از تجربه‌شان در انجام مصاحبه‌ها در رابطه با تجارب چالش‌های آموزش مجازی از مسائل تربیتی فرزندانشان در دوران کرونا می‌باشد. این اطلاعات ممکن است دارای دقت و صحت محدود باشد

پیشنهادهات

با توجه به گستره‌ی نظری موجود، یافته‌ها و محدودیت‌های حاضر، می‌توان پیشنهادها و جهت‌گیری‌های پژوهشی زیر را ارائه نمود که فراهم کننده زمینه‌های پژوهشی جدید می‌باشند:

۱. با توجه به این که این پژوهش بر اساس تجربه زیسته والدین دانش آموزان شهر یزد انجام گرفت و با توجه به این که مسایل فرهنگی در زندگی افراد تاثیر دارد، توصیه می‌شود پژوهش‌های مشابهی در سایر مناطق کشور انجام گیرد تا بتوان در مورد تعمیم

تجربه زیسته والدین دارای فرزندان مقطع تحصیلی دبستان از مسائل تربیتی در دوران کرونا درک می‌شود، به این موضوع اشاره دارد که مادران درگیر بسیاری از فشارها، نگرانی‌ها و برخی دل‌خوشی‌ها در زمینه‌های مختلف روانی-اجتماعی و خانوادگی در زندگی با کودک خود می‌باشند. بسیاری از این نگرانی‌ها و ناامیدی‌ها به عدم آگاهی و شناخت کامل از چگونگی ارتباط و آموزش به فرزندان مقطع تحصیلی دبستان و کنارآمدن با افکار و احساسات خویش، ویژگی‌های شخصیتی و نگرشی مادر، فشارها و رفتارهای ناسازگارانه کودک در دوران بحران کرونا و همچنین عدم وجود پشتوانه‌های اجتماعی و خدمات آموزشی دولتی برمی‌گردد. در این میان تصورات، نگرش‌ها و بازخوردهایی که افراد جامعه، خانواده و حتی سیستم آموزش و پرورش ابتدایی به مادران این کودکان تحمیل می‌کنند نیز می‌تواند بسیار در تجربه زندگی در مسائل تربیتی دانش‌آموز ابتدایی در شرایط کرونا مؤثر باشد. در نتیجه شناخت وضعیت روانی مادران، توجه به نیازها و مشکلات آن‌ها، همکاری و همیاری بیش‌تر متخصصان و والدین و تلاش در جهت درک دنیای مادران دارای فرزندان مقطع تحصیلی دبستان و فراهم نمودن منابع حمایتی و آموزشی برای این افراد در جهت تأمین سلامت روان و پیشرفت تحصیلی آن‌ها بسیار ضروری به نظر می‌رسد. لذا کاوش بیشتر مشکلات، نیازها و همچنین توانمندی‌های مادران در حل مشکلات و مسائل خانواده، نتایج حائز اهمیتی را در جهت رویارویی علمی‌تر با این موضوع فراهم می‌نماید. در واقع مادری که از نقاط ضعف و قوت خویش آگاه است و از سلايق و علائق خویش خبر دارد بهتر می‌تواند از ویژگی‌ها و نقاط قوت و ضعف فرزند خویش آگاهی یابد و بر ای بهبود آن‌ها گام بردارد. در واقع خودآگاهی به مادر کمک می‌کند تصویری واقعی از مادر بودن خود و نه تصویری ایده‌آل از مادری کامل و بدون اشتباه در ذهن خود داشته باشد و با این شناخت واقع‌بینانه از توانمندی‌ها و ضعف‌ها، خوبی‌ها و بدی‌های خودگام اول برای تحقق یک رابطه سالم را برمی‌دارد.

2022;21(1):112-114.

7. GBD 2021 Stroke Risk Factor Collaborators. Global, regional, and national burden of stroke and its risk factors, 1990-2021: a systematic analysis for the Global Burden of Disease Study 2021. *Lancet Neurol.* 2024;23(10):973-1003.

8. Dulipsingh L, Lang M, Diffenderfer MR, Cook L, Puff J, Diaz L, He L, Schaefer EJ. Severe acute respiratory syndrome corona virus-2 (SARS-CoV-2) serology in the vaccination era and post booster vaccination. *J Clin Virol Plus.* 2023;3(1):100130.

9. Ali FR, Al-Niaimi F. How dermatology will change in the post-COVID-19 ('POST-CORONA') era. *Clin Exp Dermatol.* 2020;45(6):764-765.

10. Higashide R. [Image Sciences Division in the Post-Corona Era Expectations and Prospects]. *Nihon Hoshasen Gijutsu Gakkai Zasshi.* 2024;80(7):I. Japanese.

11. Dhar J, Samanta J, Kochhar R. Corona Virus Disease-19 pandemic: The gastroenterologists' perspective. *Indian J Gastroenterol.* 2020;39(3):220-231.

12. Asayag N, Skliar A, Rozental L, Moshe R, Kitay-Cohen Y. Eliminating the Sterility of a Patient-Doctor Relationship During the Corona Era. *Isr Med Assoc J.* 2020;22(6):342.

13. Surber RS. Corona pan(dem)ic: gateway to global surveillance. *Ethics Inf Technol.* 2021;23(3):569-578.

14. Ghasempour S, Abbasi A, Basirinezhad MH, Dadgari A, Ebrahimi H. Relationship between resilience and self-efficacy among Iranian nurses: a cross-sectional study during the post-Corona era. *BMC Nurs.* 2024;23(1):243.

15. Mahmoudi M, Moore A. Implications of Biomolecular Corona for Molecular Imaging. *Mol Imaging Biol.* 2021;23(1):1-10.

یافته‌های این پژوهش تصمیم‌گیری بهتری نمود.

پیشنهاد می‌گردد به دلیل جدید بودن موضوع، پژوهش‌های کمی و کیفی در اثربخشی بسته آموزشی تجارب زیسته والدین از مسائل تربیتی فرزندان در دوران کرونا برای نمونه‌های بزرگتر و نیز بر اساس تجربه زیسته معلمان و دانش آموزان و متغیرهای مرتبط فردی و بین فردی، اجرا شود و نتایج با پژوهش حاضر مقایسه گردد

ملاحظات اخلاقی

این مقاله زیر نظر کمیته اخلاق دانشگاه آزاد اسلامی واحد یزد و با کد اخلاقی به شناسه IR.IAU.YAZD.REC.1401.007 انجام گرفته است.

مشارکت نویسندگان

سید حمید آتش پور نگارش مقاله و محمدحسین فلاح ویراستاری مقاله را برعهده داشتند و سوده امیرخانی دهکردی داده‌ها را تجزیه، تحلیل و تفسیر کرد.

References

1. Barczok M. Was tun mit Atemwegspatienten in Corona-Zeiten? [What to do with patients with chronic lung disease in the era of Corona?]. *MMW Fortschr Med.* 2021;163(2):48-49. German.
2. Basu M, Das SK. Clinical Characteristics of Paediatric Hyperinflammatory Syndrome in the Era of Corona Virus Disease 2019 (COVID-19). *Indian J Clin Biochem.* 2021;36(4):404-415.
3. Dewan A, Mitra S, Aggarwal S, Barik S, Kaur I, Umesh P, Dewan R. Management of cervical cancer during the corona virus disease-19 (COVID-19) era. *Br J Radiol.* 2021;94(1117):20200686.
4. Brouwer W, Huls S, Sajjad A, Kanters T, Roijen LH, van Exel J. In Absence of Absenteeism: Some Thoughts on Productivity Costs in Economic Evaluations in a Post-corona Era. *Pharmacoeconomics.* 2022;40(1):7-11.
5. Rajendran DK, Rajagopal V, Alagumanian S, Santhosh Kumar T, Sathiya Prabhakaran SP, Kasilingam D. Systematic literature review on novel corona virus SARS-CoV-2: a threat to human era. *Virusdisease.* 2020;31(2):161-173.
6. Gattani VN, Gattani G. 'Novel' Ear Injuries in Novel Corona Virus Era. *J Maxillofac Oral Surg.*